

(המשך מעמוד 15)
אנשים מבוגרים. אינני רואה סיבה מדוע לא לתקבל.

אני חוזר — שריהמשפטים א"מ: "אינני רואה סיבה מדוע לא לתקבל."

מרדכי ביבי: האם תחיד אתה מקבל את דברי שריהמשפטים?
אורי אבנרי: אני שמח ש'בניין זה דעתי כדעתו.

השר המשיך: "אני חושב שעבירה פלילית אינה יכולה לחול על דברים שעושים מבו גרים בינם לבין עצמם מרצון ובציונות." הייתי רוצה להביא גם פסוק אחד מדבריו של פרופסור ראובן ירון, דיקן הפקולטה למשפטים באוניברסיטה העברית, איש ארץ ישראל השלמה. (צחק באולם).

בנימין הלוי (חרות): תסכים קודם לארץ ישראל שלמה!
אורי אבנרי: אני מביא ב' כוונה דברים מאנשים הרחוקים מ'דעות'.

במאמר שהתפרסם אומר הפרופסור ירון: "אני דוגל בצורך בפשרה בין חלוניים ו'דתיים, אך רק למטרות רציונית, ולא לצורך קפריזה. התורה אינה תלויה..."

יצחק גולן: זו אינה שאלה דתית בלבד. אינני יודע מדוע אתה מתוכח רק עם חברי הכנסת ה'דתיים'.

אורי אבנרי: "...התורה אינה תלויה בפקודת החוק הפלילי, וכוח מיצוניה אינו גובר בעיקבות אישורו בידי המחוקק ה'בריטי. אני משוכנע שהצבעה חופשית ב'כנסת תקבור רוח רעה זו."

"יצביע כל אחד

לפי מצפוני

כבוד היושבי ראש, אסיים.

הלחאי הייתי מוכשר יותר בתורת ה'ריטוריקה. אני מרגיש שנפלה עלי בעניין זה, אחריות כבדה לגורלם של רבים וטובים והלחאי ויכולתי לומר כל אשר בליבי. אם תקבל הכנסת הצעה זו, נוכל לחזור על הדברים שאמר הלורד אראן, בסיום נאומו בדיון שהביא לביטול ההוק בבריטניה:

"רבותי הלורדים, אוסקר ויילד צדק. ה'דרך ארוכה וטבל הקורבנות רב, מ'פלטת, עקוב מדם, אולם בעזרת אלוהים, נראה עכשיו את סופה של הדרך הזאת."

שלמה דורניץ: "בעזרת אלו קים" — תתבייש לך!
היו"ר יצחק נבון: הוא מצ'ט.

בנימין הלוי: בעזרת אלוהים ובעזרת ארץ ישראל השלמה.

אורי אבנרי: הלחאי והכנסת הלך גם היא בדרך זו. אני שמח שכמעט כל הסי'עות נתנו חופש מצפון וחופש הצבעה ל'חבריהן. הדבר הוא לכבוד הכנסת.

אני מקווה שכה אחד כאיתנו ימצא את הדרך הנכונה ויצביע לפי מצפוני.

היו"ר יצחק נבון: חברי הכנסת, אנו יוגשים להצבעה. מי תומך בהעברת הצעת החוק של חברי הכנסת אבנרי להעדה — ירים את ידו.

אורי אבנרי: אבקש למנות. **היו"ר יצחק נבון:** אבקש את חברי הכנסת הניאל לוי וחייקה גרוסמן למנות את הקולות. מי בעד העברת הצעת החוק של חברי הכנסת אבנרי להעדה — ירים את ידו.

הצבעה.
בעד — 15.
נגד — 38.

ההצעה להעביר להעדה את הצעת החוק של חברי הכנסת אורי אבנרי — חוק ל'תיקון דיני העונשין — ביטול האיסור על יחסים הומוסקסואליים, תשל"א-1971" — לא נמקבלה.

ההצעה הוסרה מסדר היום.

פרשת אשת מנהל "צופיה"

ה חטופה המפורסמת ביותר במדינת ישראל — לפחות השבוע — נראתה, ביום השני בבוקר, כאילו הצליחה להתאריש שש כהלכה מהנסיון המועזע שעבר עליה. לבושה שמלה פיחזנית ירוקה, כשהופעתה הגאה שופעת חיים, קיבלה רחל סלונים, אש'תו של מנהל מוסד צופיה לנערות סוטות, את פניו של כתב העולם הזה באנחה, על הטרדות שפקדו אותה דווקא אחרי ההטיפה: "המשטרה לא נותנת מנוח. מטללים אותי ממקום למקום, לעזור בניהוי. גם זיום אני צריכה לצאת שוב פעם למיסדרויהוי של מכוניות. זהו כבר מיסדרויהוי השני של מכוניות שאני עושה. ולפני זה כבר עברתי אחרי החקירה הראשונה גם חקירה חוזרת קשה."
הכתב: "האם ידוע לך כי הועלתה גירסה

חטיפה או ביום

אלי בשביל לטלפן לבעלה להודיע לו על החטיפה.
עד כאן, סיפורה של מנוחה.

ר פגישה בין שתי הקרובות יכולה להתפרש כמוכרן לפי הגירסה של רחל: שהיא אומנם נחטפה, וכאשר פגשה את בת דודתה באוטובוס, היתה כל כך מבולבלת, שלא יכלה לספר לה על כך. המפקקים מצביעים על העובדה שרחל היא צעירה בעלת שליטה עצמית ותושייה, ותיאור ההלם הזה אינו מתאים לה. הסברה המועלית על יום:

רחל הגיעה אותו בוקר לחיפה למטרה פרטית משלה, עליה רצתה לשמור בסוד. כאשר פגשה באקראי את קרובתה, וידעה שבקורה בחיפה יתגלה לבעלה, החלה מתכ'גנת מציאת הסבר, החליטה על סיפור ה'חטיפה, חזרה לבית הקרובה, וסיפרה אותו. נקודות תמוהות אחרות בפרשת חטיפת אשת המנהל:

● למרות שהיתה לה נקודת ציון ברורה לכאורה, לצריף שבו הוחזקה — דהיינו, מסלול אוטובוס 24 שעליו קפצה — לא הצליחה רחל לאתר את המקום.

● לדבריה, נחטפה בתשע בבוקר, בדרכה לגן-הילדים של בנה. הרחוב, באותה שעה, היה מלא עוברי-אורח, בעיקר אימהות המטיילות עם ילדיהן. למרות זאת, לא הבי'חינה נפש חיה בחטיפה.

● לאחר החטיפה, הודיע בעלה של רחל כי אינו מתכוון להתלונן במשטרה, הכחיש לאתר מכן את דבריו אלה. מה הסיבה ש'התכוון לא להתלונן על מעשה פשע כה חמור? האם חשד במשהו? האם יש לכך קשר עם דיווחי השכנים, לפיהם אירעה ב'בית בני הזוג סלונים, בלילה שלפני החטיפה, מריבה קולנית?

● כאשר התלוננה רחל במשטרה, ביק'שה המשטרה לערוך לה בדיקה במכונית אמת. מדוע? ומדוע ביקש בעלה מהמשטרה לדחות את הבדיקה, בהסבירו כי רחל עי'פה מאוד?

● כל סימני השאלה הללו — הניתנים להת'פרש לכאן או לכאן — יישארו תלויים ב'אוויר — לפחות עד שהמשטרה תסיים את חקירתה.

עד אז, הסכים מקור מוסמך במשטרה ר'מתיגן, המנהלת את החקירה, לאשר רק כי המשטרה אכן חוקרת גם את האפשרות, כי החטיפה לא היתה חטיפה כלל — אלא ביום.

תה — לא היו דברים מעולם.

מ ה הודיר את הפיקטוק בנכונות סי'פורה של רחל?
מספר נקודות. המכריעה בהן — סיפורה של מנוחה סלומון, בת דודתה של רחל.

מספרת מנוחה על פגישתה עם החטופה ביום החטיפה:
הייתי בעיר התחתית למטה, ולקחתי או'טובוס 24 שנוסע לרוממה. פתאום ראיתי תה. הרבה זמן כבר לא ראיתי אותה. שאל'תי אותה: "מה את עושה בחיפה? היא עי'תה לי שהיא נמצאת בשליחות של בעלה. המשכנו בשיחה, ודיברנו על המשפחה, ו'הקרובים, ודברים דומים. הכל כרגיל.

ברוממה ירדתי, נפרדתי מרחל, והיא המ'שיכה לנסוע.

רבע שעה אולי אחרי שהגעתי הביתה, פתאום צילצול בדלת. אני פותחת והנה עי'דת רחל, בוכה כולה. נכנסה, וסיפרה לי איך שחטפו אותה. היא אמרה שלא רצתה לספר לי קודם, כשנסענו באוטובוס, וש'היא נסעה עד התחנה האחרונה, ישבה קצת על ספסל שם, ורק אחרי שנגרעה, באה

ברוך לזיהוי
רחל סלונים, בלוויית חוקר משטרה, עומדת להיכנס לגיפ מש'טרתי שיוביל אותה לזיהוי נוסף של כלירכב, בנסיון לאתר את המכונית שבה נחטפה. מאז החטיפה, הציבה המשטרה שוטר ליד ביתה. בתמונה למעלה, יוצאת רחל מביתה בדרכה להגיש את התלונה על החטיפה. משמאל (מזוקן), בעלה צבי.